

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1827/2017
01.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Гвозден Гргур, адвокат из ..., против тужених Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада и ЈКП „ЗООХИГИЈЕНА И ВЕТЕРИНА“ из Новог Сада, кога заступају пуномоћници Милан Ђукић и Ива Јакшић, адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.1597/17 од 23.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.1597/17 од 23.05.2017. године, у преиначујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П бр.4535/14 од 17.06.2015. године, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од 50.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 60.000,00 динара и за душевне болове због наружености износ од 20.000,00 динара, као и на име накнаде трошкова поступка износ од 104.300,00 динара, са законском затезном каматом од 17.06.2015. године до исплате. Одбијен је део тужбеног захтева на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа а до износа од 150.000,00 динара, за претрпљени страх преко досуђеног а до износа од 150.000,00 динара и претрпљене душевне болове због наружености преко досуђеног износа до износа од 80.000,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж бр.1597/17 од 23.05.2017. године жалбе тужених делимично усвојио, делимично одбио и пресуду Основног суда у Новом Саду П бр.4535/14 од 17.06.2015. године преиначио тако што је одбио део тужбеног захтева којим је тражено да се обавежу тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености износ од 20.000,00 динара са законском затезном

каматом од 17.06.2015. године па до исплате а тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове првостепеног поступка у износу од 86.500,00 динара (уместо износа од 104.300,00 динара) са законском затезном каматом од 17.06.2015. године до исплате, док је у преосталом непреиначеном усвајајућем делу првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивање о посебној ревизији јер је ревизија тужиоца дозвољена због начина одлучивања, у смислу члана 403. став 2. ЗПП, имајући у виду да је другостепени суд побијаном одлуком делимично преиначио првостепену пресуду.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 31.03.2014. године око 16,00 часова у ..., на ..., код „...“ тужилац је шетао са другарицом ББ када су наишли на пса луталицу који је изненада ујео тужиоца за потколеницу леве ноге, након чега се тужилац тргао и почео да трчи. Услед ове повреде тужилац је трпео физичке болове и страх утврђеног трајања и интензитета на основу налаза и мишљења вештака медицинске струке. Код тужиоца рођеног ... године је такође, по налазу и мишљењу судских вештака медицинске струке дошло до наружености лаког степена која се огледа у два тачкаста ожиљка у пределу леве потколенице.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за сва три претрпљена вида, према туженима као солидарно одговорним лицима и то у односу на првотуженог по основу Закона о комуналним делатностима, јер у надлежност првотуженог спада организовање и обављање комуналних делатности, а у односу на друготужено комунално предузеће јер му је од стране првотуженог, у складу са законом, поверено између осталог и хватање и збрињавање паса и мачака луталица са градских улица.

Другостепени суд је побијаном одлуком одбио захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености правилно закључивши да лаки степен наружености није довољног интензитета да би оправдао новчану сатисфакцију у смислу члана 200. ЗОО (Закона о облигационим односима).

Неосновано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд погрешном применом материјалног права из члана 200. ЗОО одбио тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености. Из садржине ове законске одредбе произилази да се накнада штете за овај вид може досудити само због претрпљених душевних болова због наружености, а не због саме (лаке) наружености. Из наведеног произилази да се накнада штете не досуђује кад постоји наруженост уколико иста не проузрокује душевне болове код оштећеног. Првостепени суд је утврдио да је као последица повређивања код тужиоца дошло до наружености лаког степена, која се огледа у постојању два тачкаста ожилка на потколеници, који одговарају последичном стању описане уједне ране на левој потколеници. Имајући у виду да настала наруженост и последице те наружености нису били довољног интензитета да би оправдали новчану сатисфакцију, другостепени суд је правилно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и одбио овај тужбени захтев.

Стога по оцени Врховног касационог суда нису основани ревизијски наводи тужиоца да је другостепени суд погрешно применио материјално право.

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић